

отъ метрополията както узрѣлитъ плодове, които капятъ отъ дървото. Той са виждаше принуденъ да напусне министерството на Лудовика XVI защото искаше да издигне учрежденията на Франца до равнина на идеитъ си и да съгласи нейното политическо състояние съ напрѣдка на обществото. Той искаше съ преобразование да испревари насилието и буйността на революцията. Йоще Франклинъ у Г-жа Хелвециусъ са тѣсно сдружи съ всички философи на XVIII-ия вѣкъ, които бѣхж станжли владѣтели на тогавашното умствено настроение. Съ помощта на една таквазъ смѣла, дѣятелна, силна и великодушна партия, Франклинъ, който расположи публиката на своето дѣло ползоваше са отъ всички случаи за да поинтересува и правителството. Той убѣждаваше версайлския дворъ, пишаше до мадритския, съ който конгресстъ му порѣча да води преговори за търговски работи; проводи Артура Ли въ Амстердамъ и въ Берлинъ за да уздрави вѣрността на дълга, (борчъ въ заемъ) чрезъ който щѣше да са добие орѣжже и да са продължава боя. Съ своитъ залѣгания и съ своитъ напрѣгания той направи Европа да са рѣши по скоро да защити Америка.

Най-подиръ настанж желанната минута. Продължителното и въ нѣкои точки честното опирание на *бунтовниците* накара правителството на Лудовика XVI да са рѣши за да помогне на Американцитъ. Подиръ разбиваньето на острова Лонгъ-Исландъ, подиръ очистяньето на Нью-Йоркъ и превземаньето на твърдѣлитъ на Худзона и побѣдитъ на Англичанитъ въ Нью-